

Ramazan ayında bir günlük program

Efe rumuzlu okuyucumuz: “Ramazan ayında mü'minin günlük programı nasıl olmalıdır?”

Bir günlük programımızın ilk sıralarını her zaman farzlar oluşturur. Ramazan ayında oruç ve namazdır bu. Orucu ve namazı tamamlayan sünnetler, faziletler, âdâb ve erkân derece derece ve gücümüz yettiğince gündemimizi teşkil eder. Meselâ oruç için sahura kalkmak, sahuru mümkünse en geç saatte yapmak, haramlardan her zamankinden daha fazla sakınmak, gıybet ve dedikodu yapmamak, insanlara çirkin ve kırıcı sözler sarf etmekten, kötü söz söylemekten, bağırıp çağırmaktan, yalan konuşmaktan, yalan şahitliği yapmaktan uzak durmak, mümkün mertebe fazlaca Kur'ân okumak, Kur'ân üzerinde tefekkür yapmak, yeni bilgiler öğrenmeye çalışmak, Allah'ı zikretmek, çokça salâvat getirmek, iftarı vakti girer girmez yapmak ve geciktirmemek, orucu açarken dua etmek, orucu hurma veya su ile açmak, muhtaç, kimsesiz ve yetimlere müşfik davranmak, yardımcı olmak, sadaka vermek, insanlara yemek yedirmek bunlardan sadece bir kaçı.

Fakat bütün bunların ötesinde; oruç ve namazdan sonra bir diğer farz olan barışı, kardeşliği, yardımlaşmayı, paylaşmayı, insanlara kucak açmayı ihmal etmemeli ve hatta muhakkak günlük programımızın ilk sıralarına yerleştirmeliyiz. Unutmamalıyız ki, başkalarına yakın durduğumuz ve yardımcı olduğumuz sürece, Cenâb-ı Hak'tan yakınlık beklemeye ve yardım istemeye yüzümüz olacaktır.

Zaten, orucun verdiği iç huzuruyla, gündüz iş yerinde, alnımızdan terler boşanırken, dilimiz damağımız bir damla suya hasret olduğu zamanlarda, midemiz açlıktan acı duymaya başladığı vakitlerde, gözümüzde bir kuru ekmek, bir bardak su ve bir acı zeytin tüttüğü anlarda gözümüz kararmaya, başımız dönmeye başlasa bile, içimizi bir dostluk ve kardeşlik sevgisi sarar. Herkesi severiz. Her şeyi severiz. Her şeyle kardeş oluveririz birden. Oruç tutanla, tutmayanla. İbadetinin idrakine varanla, varmayanla. İnsanla hayvanla. Canlılarla, cansızlarla. Bütün kâinatla. Bütün varlıklarla birdenbire bir kardeşlik köprüsü kuruveririz ansızın. Oruç tutmayanlara, ibadetin lezzetine eremeyenlere acırız sadece. Dua ederiz onlar için, herkes için. Allah'ın onlara da bu eşsiz lezzeti tattırmasını dileriz.

Bir kardeşliktir ki o yaşanan... Akşam ezanı okunmadan mutfaklardan gelen buram buram yemek kokularında kardeşliğin izleri gözlerden kaçmaz. Az sonra yemeklerden birer parça alt taraftaki komşuya, üst sokaktaki kimsesize, yan caddedeki yaşlıya göndermişizdir. Ya da soframız boş değildir zaten. Soframızı canımız kadar sevdiğimiz dostlarımızla paylaşmışızdır. Onlara yemeklerimizi ikram ederken dualarımızın da onlarla olduğunu, yardımlarımızın da onlarla olduğunu, onlar için her zorluğa katlanabileceğimizi, onları Allah'ın rızasına ısmarladığımızı da ifade etmiş oluyoruz. Onlarla öyle mutlu oluruz ki, kalbimiz kuş kalbi gibi heyecanlı, cennet kadar lâtîf, ebediyet kadar asil. Çünkü onları Allah için sevmişiz, onlara Allah için ikram ediyoruz, onlarla Allah için soframızı acı tatlı paylaşıyoruz. Çünkü onlarla kardeşiz biz. Onlardan farklı değiliz.

Oruçlu günlerimizde gündemimizi oluşturan en mühim unsurlardan biridir kardeşlik. Yoksul ile yoksul, çocuk ile çocuk, yaşlı ile yaşlı, hasta ile hasta oluruz.

İnsanlarla kucaklaşmak, canlılarla dostluk kurmak içimizi ısıtır. Her can sahibine kendini kardeş hissetmek, düşman hissetmeye oranla ne kadar yücedir! Koca kâinatı bir hanen gibi hissediyorsun o zaman. Her şey, senin en yakının oluyor.

Bu yakınlığı tatmanın ve hissetmenin en mutlu ve en salim yolu oruçtur. Nitekim dostlukta tevazu, alçak gönüllülük, en aşağıların halleriyle halleşmek, onun yaşadıklarını bizatihi yaşamak önemli bir adım teşkil eder. İşte bu tevazua ancak oruçla ulaşmak mümkündür.

Hayat kısadır. Dünya ölümlüdür. Ömür fanidir. Ecel yakındır. Dostlarımızı küstürmeye, kardeşlerimizi incitmeye, arkadaşlarımızı yaralamaya, insanları kırmaya değer mi? Hiç mi hiç değmez.

İnsanlar ya sevilmeli. Ya da incitilmemeli. Birisinden birisini başarmalıyız bunun. Herkesi sevmeyebilirsin; ama hiç kimseyi incitmeye de hakkın yok. Herkes kendi çapında “bir numaradır” çünkü. Herkes Allah katında da “bir numaradır”!

Onun için gıybet haramdır, yalan söylemek ve aldatmak haramdır, kaş göz işareti ile başkalarını küçük düşürmek haramdır, su-i zanlara dayalı haberlerle insanları çekiştirmek haramdır, birisiyle üç günden fazla küsmek haramdır, hüsn-ü zan mümkün iken su-i zanna başvurmamak haramdır. Kur'ân, onun için insanların gizli hallerini araştırmamızı yasaklar ve onun için kardeşinin dedikodusunu yapmayı ölü etini yemeye benzetir.

Çünkü mü'min, imanı haysiyetiyle Allah katında değerlidir. Kur'ân mü'minleri onun için “kardeş” ilân ediyor. Bizse ha bire, gözünün üstünde kaşın var deyip duruyoruz

kardeşlerimize, arkadaşlarımıza, dostlarımıza.

Kardeşlik sinemizi bütün mü'minlere derya gibi açmaya ve kardeşliği doyasıya yaşamayı gündemimizin ilk sıralarına almaya var mıyız? Gelin, orucun ve namazın ruhuna uygun biçimde, oruçla birlikte bunu başaralım.

Cenâb-ı Mevlâ'mız bu mübarek ayda ve bu mübarek ayın çekirdekliğinde ömür boyu kalplerimizde sevgi ve kardeşliği eksiltmesin. Âmin.